



VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

VILAG PROLETARJAI EGYESÜLTEK!

Az R. M. P. Arad-tartományi bizottsága és a tartományi néptanács lapja

L. M. Kaganovics elvtárs jelentése a Moszkvában megtartott ünnepi ülésen

I. Elvtársak! Tulzást nélkül elmondhatjuk, hogy az emberiség sorsa szempontjából nem volt a világ történelmében fontosabb esemény az Októberi Forradalomnál. Az osztályharc sohasem hatolt még olyan mélyre s hullámai sohasem csaptak még olyan magasra, mint 1917 októberében.

A burzsoá forradalmakban a néptömegek, amelyeknek kezével és vérével a forradalmat véghezvitték, vajmi keveset nyerhettek ezekből a forradalmakból. A kizsákmányolás egyik formáját egy másik váltotta fel, de maga a kizsákmányolás megmaradt, mert érinthetetlen maradt a munkaeszközök és termeléseszközök kizsákmányolása alapján magántulajdon.

A kizsákmányolás megsemmisítéséhez nem elegendő csupán annak a megértése, hogy a kizsákmányolás nem méltányos, nem elegendő csupán tiltakozni a kizsákmányolás ellen, nem elegendő terveket szólni a társadalom szocialista átalakítására, amint azt a nagy utópista szocialisták tették. A kizsákmányolásnak a gyökerét kell kitépni.

Eppen ezért hangoztatta Marx és Engels, hogy a kommunizmus számára nem a magántulajdon megváltoztatásáról van szó, hanem annak megsemmisítéséről, nem az osztályellentétek elkenéséről van szó, hanem az osztályok megsemmisítéséről, nem a meglévő társadalom megjavításáról van szó, hanem egy új társadalom létrehozásáról.

Ma, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 38. évfordulóján mi, kommunizmus és az egész szovjet nép büszké vagyunk arra, hogy becsülettel végrehajtottuk Marxnak és Engelsnek, a proletariátus nagy tanítómestereinek tanítását. (Taps.)

A Bolsevik Párt s lángszű vezére, Lenin vezetésével a proletariátus és a dolgozó parasztság megsemmisítette a földesurak és főkések tulajdonát és államát, kivívta a szovjet hatalmat, új, elvi alapokra helyezve átalakította a társadalmat és sikeresen felépítette a szocializmust országunkban.

A sokmillió szovjet nép 38 éves tapasztalata a gyakorlatban bizonyította be a szocialista társadalmi tulajdon felsőbbrendűségét a történelmileg elavult kapitalista tulajdonnal szemben.

A leigázottak milliói számtalan-szor, újból és újból megkísérelték, hogy megdöntsék a kizsákmányolókat, de mindannyiszor vereséget szenvedtek. A történelem ismeri a rabzsoló és plebejusok ókori lázadásait, a parasztfelkeléseket és más forradalmi mozgalmakat, de mindezek vereséget szenvedtek. Patákokban folyt a vér, de ezeket a felkeléseket nem koronázta siker. Továbbra is nehéz sorsban és sötétségben küszködött és szenvedett a nép, nem tudott kiszabadulni a rabzsoló és plebejusok kezéből, a hatalom a kizsákmányoló osztályok kezében maradt.

E vereségek legfőbb oka abban állott, hogy a dolgozók nem rendelkeztek egy igazi s erős osztályhatalommal a forradalmi mozgalom vezetésében.

Csak amikor az ipari proletariátus, a modern társadalom leginkább elnyomott és kizsákmányolt, de ugyanakkor legerősebb és legforradalmibb osztálya lépett a történelem színterére, csak akkor kapott a dolgozó forradalmi mozgalma a proletariátusban egy olyan igazi vezetőrt, amely egyesítette és maga után viszi a kizsákmányolt tömegek szétszórta és elmaradott rétegeit.

Ebben az évben, amikor a Szovjetunió népei az 1905-ös orosz forradalomnak — az Októberi Forradalom „főpróbájának” — 50. dicső-es évfordulóját ünneplik, különösen fontos kihangsúlyozni a proleta-

riátus hegemoniájára vonatkozó marx-lenini tanítás óriási jelentőségét.

A munkásosztály tanítómesterei — Marx, Engels, Lenin, Sztálin — és az általuk létrehozott kommunizmus pártja nagy érdeme abban van, hogy tanításukat a munkásosztály vezető szerepéről — valamennyi dolgozó ember és a kizsákmányolt tömegek, elsősorban a parasztság vezetőjéről — a logikus végkövetkeztetésig vitték, addig a tanításig, hogy: „az osztályharc szükségszerűen a proletár diktatúrához vezet

tatja, hogy Lenin terve helyesnek bizonyult.

A párt elsősorban a belső erőforrásokat és a felszabadult nép saját erejét vette számításba. Külső támogatásra nem lehetett számítani. Az imperialisták ebben az időszakban csak intervenciót exportáltak Szovjetországra és csupán az ellenforradalom érdekében szórták nagylelkűen a pénzt.

A kommunizmus építésének lenini tervében a fő láncszem az ország villamosítása volt. A híres GOELRO

tervet Lenin „a párt második programjának” nevezte. „Kommunizmus annyi — mondotta — mint szovjethatalom, plusz az egész ország villamosítása.” Az ország villamosítása alatt Lenin a kommunizmus anyagi alapjainak megteremtését érte, a nagyipar és elsősorban a nehézipar fejlesztését a fejlett technika és a nagy munka-termelékenység alapján. Ehhez kapcsolódott Lenin szövetkezeti terve — a paraszti kisgazdaságok millióinak szövetkezeti összefogására, — és a kulturális forradalom megvalósítása.

Lenin már nem érthette meg alkotásának, e tervnek teljes megvalósulását. Halála után azonban az általa elvált bolsevik párt, hűséges

figyelmességének, a nagy Sztálinnak vezetése alatt sikeresen megvalósította a lenini tervet.

Országunk az utolsó helyek egyikén állt a villamosenergia-termelés tekintetében. Most a második helyen állunk világviszonylatban. Az ötödik öt éves terv végrehajtása folyamán a villamosenergia-termelés 84 százalékkal növekszik. A szovjethatalom megteremtése óta 300 nagy és közepes teljesítményű villamos erőművet — köztük 90 vízierőművet — építettünk és helyeztünk üzembe.

Csupán a kubiisevi vízierőmű 11,4 milliárd kilowatt-óra villamosenergiát, vagyis hatszor annyit fog termelni, mint amennyit az egész forradalom előtti Oroszország termelt 1913-ban. A kubiisevi vízierőmű első gépcsoportjait még ebben az évben — 1955-ben — üzembe helyezzük.

Tovább és még nagyobb arányokban fogjuk fejleszteni a villamosítást. A következő öt éves tervben felépítjük és üzembe helyezzük a világ egyik legnagyobb vízierőművét, az Angara-folyón épülő bratskai vízierőmű első gépcsoportjait.

Erdekes ezzel kapcsolatban visszaemlékezni arra, hogy H. G. Wels angol író 1920-ban így írt: „Bár Lenin, mint ortodox marxista, tagad minden utópiát, végül is maga is a villamosítás utópiájába esett. Lenin minden erejével támogatja azt a tervet, hogy Oroszországban gigantikus méretű villamos erőműveket építsenek. Vajon elképzelhető-e ennél merészebb terv egy végtelen erdőszékekkel borított, óriási kiterjedésű hatalmas országban, amelyben irástudatlan muzsikov laknak, a technika fejlettsége számba sem vehető, ipara és kereskedelme pedig alig létezik? Ennek (a villamosításnak) a bevezetése Oroszországban csak rendkívül gazdag fantáziával képzelhető el. En, személyesen elképzelhetetlennek tartom ezt!”

Wells, számos érdekfeszítő utópisztikus regény sokra tartott szerzője, a Mars bolygóval kapcsolatban ki tudott agyalni mindenféle elképzeléseket, de nem tudta elképzelni a jövőt Oroszország valóságos földjén. Mennyire korlátozottan látjuk ma ezeket az urakat és milyen óriásiak — a forradalmi tudományos gondolkodás, a nagyipar forradalmi átalakítások milyen titánjait — emelkedik a századok fölé örökké szeretett atyánk, a lángelmű Vladimir Iljics Lenin. (Hosszas, viharos. taps.)

(Folytatása a 2-ik oldalon).

XL. évfolyam,
3331. szám
—
4 oldal,
20 bani
—
1955,
november 9,
szerda

Éljen a világ dolgozóinak nemzetközi összetartása és harca a békéért, a demokráciáért, a szocializmusért!

Miron Constantinescu elvtárs beszéde a Bukarestben megtartott ünnepi ülésen

Elvtársak! A román nép a Szovjetunió népeivel s az egész világ dolgozóival együtt, ma a világtörténelem legjelentősebb eseményének, a Nagy Októberi Szocialista Forradalomnak harmincvenczadik évfordulóját ünnepeli.

Közel négy évtizeddel ezelőtt, az oroszországi munkásosztály, óriási országa dolgozó tömegeinek élén, amelyeket a V. I. Lenin alapította dicsőséges kommunista párt szervezett és vezetett, gyökeres fordulatot valószínű meg saját életében és egyúttal az emberi társadalom történelmében: először zústa szét teljesen a kizsákmányolás láncát, létrehozta a dolgozók hatalmát és felépítette a szocialista társadalmat.

A szónok hangsúlyozta, hogy a Szovjetunió Kommunista Pártja és a szovjet kormány a szocialista állam létezésének első napjától fogva következetes békévelmi politikát folytatott, majd rámutatott arra, hogy ma a nagy Szovjetunió oldalán és vele együtt egyre nagyobb társadalmi erők s elsősorban a népi demokratikus országok tevékenykednek a béke érdekében. A szocialista tábor országai szoros, baráti együttműködésben mind nagyobb sikerrel fejlesztik gazdaságukat és kulturájukat az új, szocialista útj.

Növekvő erejük legyőzhetetlen. Nincs erő a világon, amely megakadályozhatná őket abban, hogy tovább menjenek a maguk választotta úton.

Mind érezhetőbbé válik az erőviszonyoknak a szocializmus irányába való eltolódása a világ küzdőterén.

Miron Constantinescu elvtárs ezután elemezte azokat a nemzetközi körülményeket, amelyek között ebben az évben november hetedikét megünnepeljük és amelyeket az jellemez, hogy enyhülni kezdett a nemzetközi feszültség. A szónok rámutatott arra, hogy a genfi értekezlet — amelyen a szovjet küldöttség élén részt vettek N. A. Bulganin és N. S. Hruscsov elvtársak — eredményeit tekintve élénkül a haladás örömeinek növekedését és megerősödését és azokat a mélyreható változásokat, amelyek a népek öntudatában végbemennek.

Rendkívüli fontosságú jelenség az, hogy a gyarmati és félgyarmati népek bátran harcolnak a szabadságért, a társadalmi haladásért, a függetlenségért és a békéért.

De az agresszív köröknek nem egy tervét és manőverét húsították meg az anyaszigeteken és a proletariátus s a körje felzárkózott széles néptömegek erőteljes, hátró akciói.

A békehar-mozgalom az utóbbi években mind nagyobb arányokat öltött. Egyetlen áradatba egyesítve az óriási emberi erőket, a békevédelmi mozgalom egyre nagyobb befolyást gyakorol a nemzetközi életre, s ma már olyan valóság, amellyel a kormányoknak külpolitikájukban feltétlenül számolniuk kell. Még az Amerikai Egyesült Államokban is mind hatványozottabban érezhető ez.

Mindjogban tért hódít az az eszmé, hogy a nemzetközi kérdéseket jószándéku tárgyalások útján kell megoldani és az az őszinte kívánság, hogy kölcsönös megegyezésre jussanak. A világ valamennyi népe mély elégedettséggel fogadta a genfi értekezlet határozatait.

A Szovjetunió és a szocialista tábor országai Genf után újabb lépéseket tettek előre a béke megszilárdítása útján.

Ebben az irányban kivételes jelentőségűek azok a javaslatok, amelyeket a szovjet küldöttség most, a négy nagyhatalom külpolitikusainak értekezletén előterjesztett. Ezzel kapcsolatban a szónok elemezte az európai biztonsági szerződés előírásait; hangsúlyozta mélyszélesen a realista és építő jellegű, rámutatva arra, hogy a szovjet javaslat összhangban áll mind a kelet- mind a nyugat-euróai népek biztonságának érdekeivel. Kedvező előfeltétele-

ket teremt ahhoz, hogy megoldják a leszerelés kérdését és megakadályozzák a német militarizmus újja-éledését, egyúttal pedig elősegíti Németországban a közlekedést, az ország egyesítését és békés fejlődését.

Nagy jelentőségű javaslat az is, amely felkérli a Német Demokratikus Köztársaságnak egy össznémet tanács megalakítására vonatkozó kérését.

Ugyanaz az állhatatos törekvés, hogy hozzájáruljon a népek kölcsönös bizalmának megerősítéséhez, ez hatja át azokat a szovjet javaslato-

1913-hoz képest. Ezzel biztosítva vannak az előfeltételek arra, hogy több vállalat és iparág áttérhessen a komplex építésre és a termelés automatizálására.

A szónok ezután kidomborította, hogy az SzKP KB ez év júliusi plenáris ülésén kijelölt feladatok nyomán a technikai haladás hatalmas lendületet vett a Szovjetunióban.

Nagy fejlődést ért el az üjtő- és ésszerűsítő mozgalom. Ennek és a munkástömegek szakmai színvonalának emelkedése folytán a munka termelékenysége 1950-hez viszonyítva

1954-ben 33 százalékkal növekedett az iparban.

Az SzKP és a szovjet kormány a szocializmus alapvető gazdasági törvényeit szem előtt tartva, állandó gondoskodást tanúsított és tanúsít a szovjet nép életszínvonalának emelése iránt.

A legbeszéde-sebb bizonyítéka ennek a nemzeti jövedelem, amelyet a Szovjetunióban teljes egészében a dolgozók használnak fordítanak. 1950-hez viszonyítva 1954-ben 37 százalékkal növekedett a dolgozók reálbére. Jelentősen növekedett a kolhozparasztlak jövedelme is. Az SzKP-nak és a szovjet kormánynak az ember iránti állandó gondoskodása ragyogóan kifejezésre jut a társadalmi-kulturális célok szolgáló akciókra s a lakásvi-

szonyok megjavítására előirányzott jelentős összegekben.

Hatalmas lendülettel fejlődött a tudomány és a kultúra.

Az ötödik öt éves terv teljesítésében elért nagyszerű sikerek beszédesen bizonyítják a szovjet államrend és a szovjet társadalmi rendszer magasabbrendűségét, a dolgozók alkotó lendületét s e sikerek egyúttal nagy mértékben előmozdítják a béke, a demokrácia és a szocializmus megszilárdítását az egész világon.

Elvtársak!

A román nép, a Román Munkáspárt vezetésével, előre halad a Nagy Októberi Szocialista Forradalom által megnyitott úton és a népi hatalom megteremtése óta a Szovjetunió sokoldalú testvéri segítségével jelentős sikereket ért el a szocialista építés minden terén.

Az egész dolgozó nép megfeszítette erejét, hogy teljesítse és túlhaladja az öt éves terv és a villamosítási terv nagy feladatait. Először szemlélte — egybeként — milyen lendülettel munkálkodnak a dolgozók a párt és a kormány által kijelölt feladatok végrehajtásán, az a tény, hogy az állami terv 1955 harmadik negyedében a globális termelési tervet — az egész szocialista iparra vonatkoztatva — 106 százalékra teljesítettük.

Egész népünknek öröme szolgál, hogy a legfontosabb iparágak: a kö-lajipar, földgáz-, vasérc-, szén-, fém-, gépgyártási, fémfeldolgozó-, vegyi-, elektrotechnikai- és nyomdaipar, a fakitermelés és feldolgozás, a vasúti műhelyek, a gyapjú-, fűzők- és gyümölcskonzervipar, stb. határidő előtt teljesítették az öt éves tervben rájuk háruló feladatokat.

A központi statisztikai igazgatóság adataiból kitűnik, hogy a globális ipari termelés öt éve előirányzott volumenét már ebben a hónapban elértük, minthogy már 1955 október 31-ig teljesítettük az öt éves terv 99 százalékát.

A globális termelési volumene 1955-ben 2,9-szer nagyobb, mint 1938-ban volt. A legfontosabb azonban, hogy az ipar teljes egészében szocialista ipar, a népi demokratikus állam tulajdona, az egész dolgozó népé, az ipari termelés elosztása pedig a dolgozók érdekeinek megfelelően történik.

A munkásosztály, amely 1947-ben csaknem egymillió főt számlált, 1955-ben mintegy kétfélmillióra emelkedett.

(Folytatása a 3-ik oldalon).



L. M. Kaganovics elvtárs jelentése

(Folytatás az első oldalról)

Komolyan kellene mindenre gondolni azoknak, akik ma fitymálóan tekintenek a kínai népi és kormány erőfeszítéseire, hogy iparossá és villamosítsa országát. Meggyőződésünk, hogy azok az urak, akik lekezelően szemlélik ezeket az erőfeszítéseket, éppen olyan rossz profétáknak bizonyulnak majd, mint azok, akik annak idején rajtuk nyugtáztak. A nagy kínai nép, a kommunista párt vezetésével, élen Mao Ce-tung elvtárral, kivívja majd a szocializmus győzelmét, mint ahogyan a szovjet nép is kivívta. (Viharos taps.)

Lenin jövőbelátása valósággá vált. 1955-ben villamosenergiából 24 óra alatt, nyersvasból 36 óra alatt, szénből 192 óra alatt, kőolajból 480 óra alatt, cukorból 168 óra alatt annyit termelünk, mint 1920-ban az egész év folyamán.

A kommunizmus építésének lenini terve pártunknak és a szovjet népi harci programja lett és ezt a tervet sikerrel teljesítjük. A szovjet nép az ötödik ötéves terv határidő előtti teljesítésével köszönti Október 38. évfordulóját.

Az ipari termelés színvonalát 1955-ben 184 százalékkal fog elérni 1950-hez viszonyítva és 218 százalékkal 1940-hez viszonyítva. A termelési eszközök termelése az 1950-es színvonalhoz viszonyítva 189 százalékkal, a fogyasztási cikkek termelése pedig 176 százalékkal fog elérni.

Sikereink mérlegének összeállításakor azonban nem szabad megfeledkeznünk Lenin tanításáról, mely szerint „Legjobb az ünnepeljünk meg a Nagy Forradalom évfordulóját, ha figyelmünk a forradalom megoldatlan feladataira összpontosuljunk.” Ezeket a feladatokat a párt Központi Bizottságának és a Szovjetunió Minisztertanácsának számos határozata megmutatta nekünk.

A mezőgazdaság kérdéseivel kapcsolatban — Hruscsov elvtárs beszámolója kapcsán — pártunk Központi Bizottságának plenáris ülésén többször megbeszéltek a mezőgazdasággal szemlélte hiányosságokat és több fontos határozatot hoztak.

Az ipar kérdéseivel kapcsolatban ez év júliusában megvitatott Bulgarián elvtárs beszámolóját és széleskörű határozatot fogadtunk el, amely feltárta az iparunk gyorsabb előrehaladását gátló főbb hiányosságokat, lényeges intézkedéseket dolgoztunk ki az ipari tevékenység megújítására.

Iparunk, s főként nehéziparunk, amelyet dédelgetett gyermekként, mint a kommunizmus alapjainak alapját, hazánk védelmének és függetlenségének alapját növesztettünk nagyra, becsülettel megfellelt és meg fog felelni várakozásainknak.

De az eddigi sikerek nem elégtetnek ki bennünket. Országunk óriási kiterjedését, szükségletei szüntelenül növekednek és mi még gazdasági szempontból a főbb kapitalista országok mögött maradunk, s ezért nem is szabad elbizakodnunk. Merészen fel kell tárunk hiányosságainkat, hogy mielőbb felszámolhassuk ezeket. A feltörekvő osztály nem fél a bírálatról és önbírálatról. Csak a hanyatló osztály fél a bírálatról.

Hiányosságunk sok van. Ilyen hiányosságok elsősorban, hogy túl lassan sajátítottuk el és vezetjük be az új technikát, az új technológiát; elégtelenül használjuk ki az erőforrásokat és a termelői kapacitást; a munka nem ütemes, fogyatékoságok mutatkoznak a termelői erő elosztásában.

Komoly hiányosságok vannak az ipari termékek minőségének tekintetében is.

Az a feladatunk, hogy a párt KB júliusi plenáris ülésén hozott határozatok alapján sikeresen felszámoljuk a hiányosságokat.

Miután az Októberi Forradalom megteremtette az új, szocialista termelési viszonyokat, gazdaságunk elismertetelének legfőbb problémája a technikai fejlődés biztosítása, a termelés és a munka jobb megszervezése.

Szükséges elsősorban a fejlett technika alapján növelni a felszerelés termelését, hogy a nehéz és nagy munkajellegű folyamatokat teljesen gépesítsük s megkönnyítsük és termelékenyebbé tegyük a dolgozók munkáját. Ez vonatkozik például az öntőedők felszerelésére, a kovácslásra és préselésre, az emelődarukra, a bányai ipari felszerelésre.

A tudomány és technika mai rendkívül gyors fejlődésének időszakában elmaradni annyit jelent, mint elmaradni a kapitalizmussal folytatott gazdasági versenyben. Csak a tudomány és technika hazai és világonatkozóan legújabb vívmányainak gyors és széleskörű bevezetésével tudjuk megvalósítani a munka termelékenységének azt a fokát, amely a kapitalizmus felett áll és amely szükséges a kommunizmus győzelméhez.

Hazánkban a munka termelékenysége az iparban 1955-ben kétszerezőre növekedett az 1940-es évekhez és 44 százalékkal az 1950-es évekhez vi-

szonyítva. Mégis, mi még nem merítjük ki az összes erőforrásokat a munka termelékenységének fokozása érdekében.

A főokok — az új technikával való elégtelen felszerelésen kívül — azok a komoly hiányosságok, amelyek a munkatermelékenység megszervezésében, a fejlett munkamódszerek széleskörű bevezetésében mutatkoznak. Meg kell tehát javítani magát a munkaszervezést és tovább kell fejleszteni a szocialista versenyeket. Tömegjelenségé kell válni azoknak az élenjáróknak módszerrel, akik kétszer akkora termelékenységet érnek el, mint az állagmunkások. Mindez nemcsak az iparban, hanem a szállításban és a mezőgazdaságra is vonatkozik.

A mi vasúti, tengeri, folyami és gépjárműves szállításiink az ötödik ötéves terv folyamán jelentősen megnövekedtek — a tervet végrehajtották. A vasúti áruszállítás 1955-ben 60 százalékkal túlhaladja az 1950. évi. Komoly hiányosságok vannak azonban a terv teljesítésénél a rakományfajták illeszkedésében. Bár a forgalmi kapacitás megnőtt, még nincs kihasználva teljesen, a szállítási technikai színvonal elmarad a rohamosan növekvő szükségletek mögött.

A jelenlegi szakaszban azonnali fő feladatunk, hogy a kapacitás kihasználásának megújításával és egy nagy hiányosságnak, az észszerűtlen és túlnagy távolságra történő szállítások kiküszöbölésével párhuzamosan, új technikai felszereléssel lássuk el a közlekedést, villamosítsuk a vasutakat, az automata felszereléseket alkalmazzuk nagyobb mértékben, fejlesszük ki jobban a termelést és lássuk el a közlekedést nagy teljesítőképességgel, korszerű villanymozdonyokkal és Diesel-motoros mozdonyokkal, új tengerjáró és folyami hajótipusokkal, nagy rakodóképességű vagonokkal és tehergépkocsikkal. Meg vagyunk győződve arról, hogy a közlekedési dolgozók új lendületet adnak a szállítási munkának.

Szocialista mezőgazdaságunk új győzelmeinek fogadja az Októberi Forradalom 38. évfordulóját. A kolhozparasztság lankadatlanul dolgozik a kommunista párt által kitűzött feladatok teljesítéséért.

Az utóbbi években a párt fontos határozatokat hozott és egyre fokozottabban segíti elő hatékony intézkedéseivel a mezőgazdaság fellendülését. Ezek az intézkedések már meghozták első gyümölcseit.

1950-hez viszonyítva, a Szovjetunió vetésterülete 27 százalékkal növekedett, ebből több, mint 30 millió hektár a felszántott parlagföld. A kukorica vetésterülete — 1954-hez viszonyítva — több mint a négyeszeresére növekedett. Fejlődik az állattenyésztés.

Mindenki tisztán látja ma már, hogy országunkban milyen hatalmas jelentősége és jövője van a kukorícának, elsősorban az állattenyésztés fejlesztésében. Az idén, noha az időjárás kedvezőtlen volt, különösen Kazahsztánban, a termes országos viszonylatban felülmulta a tavalyit; november 1-ig 129 millió pud búzával többet gyűjtötték be, mint 1954-ben.

Mi azonban még sem lehetünk megelégedve az elért eredményekkel, mert a mezőgazdaság jelenlegi színvonalát nem elégtül ki az egyre növekvő élelmiszer-szükségletet és a szövőtt anyagok, lábbel és más fogyasztási cikkek termelésének fejlesztéséhez szükséges nyersanyag-szükségletet. Komoly hiányosságok mutatkoznak még a mezőgazdasági gépek gyártása és kihasználása s a munka gazdaságosabb megszervezése terén és ami még fontosabb — a hektárhozhoz növekedésért folyó harcban.

Minden erővel azon kell lennünk, hogy kiküszöböljük a fennálló hiányosságokat. Ehhez elsősorban az szükséges, hogy növeljük a gabonatermelést és az ipari növények hektárhozhozát, biztosítsuk az állattenyésztés fellendülését és javítsuk a technikai felszerelés kihasználását. Ez biztosítani fogja a kolhozparaszti jövedelmének növekedését és ezzel egyidejűleg az ország növekvő nyersanyag- és élelmiszer-szükségletének kielégítését.

Meggyőződésünk, hogy hatalmas erejű kolhozrendszerünk meg tudja valósítani ezeket a feladatokat. (Hosszas taps.)

Pártunk és a kormány 1955-ben — csakugy, mint azelőtt — nagy gondot fordított a szovjet nép anyagi és kulturális szükségleteinek kielégítésére. A lakosság vásárlóképességének növekedésével és az árak csökkenésével összhangban növekedett a belső áruforgalom. A kiskereskedelmi áruforgalom öt éves tervét négy év alatt teljesítettük.

A lakosság jobb kiszolgálását azonban akadályozzák a kereskedelmi szerek munkájában észlelhető hiányosságok, mint például a dolgozók igényeinek és szükségleteinek elégtelen tanulmányozása, valamint az áruinak a fogyasztókhoz való elszállítás terén mutatkozó késleltetések.

1955-ben az ipari munkások és tisztviselők reálbére 39 százalékkal volt magasabb az 1950-es színvonalnál és 91 százalékkal haladta túl az 1940-es színvonalát; a kolhozparaszti jövedelme 1955-ben dolgozóinként 50 százalékkal nagyobb volt, mint 1950-ben és 122 százalékkal haladta túl az 1940-es színvonalát.

1940-hez viszonyítva több mint három és félszeresére növekedtek az állam társadalmi-kulturális juttatásai — az ingyenes oktatás és az ösztöndíjak, az ingyenes orvosi kezelés, az üdültes, a fizetett szabadságok.

A párt és a kormány nem téveszt szem elől azt a tényt, hogy mindezekben a kérdésekben még nem értük el a szükséges színvonalat, vagyis a szovjet emberek anyagi szükségleteinek maximális kielégítését. De évről évre előrehaladunk és — ami a fő — rendszerünkben megvalósul minden lehetőség a nép anyagi jólétének folytonos növelésére. E lehetőségeink valóságá kell válniuk.

A párt Központi Bizottsága és a Minisztertanács szüntelenül azon munkálkodik, hogy biztosítsa a nép anyagi jólétének további növekedését. Vonatkozik ez elsősorban a lakáskérdésre. Ot év alatt 150 millió négyzetméter lakóterületet adtunk használatba, — lakásviszonyaink mégsem tekinthetők kielégítőnek. Eppen azért, a hatodik ötéves terv egyik legfontosabb feladata a helyzet megújítása a lakásépítkezések terén. Az építőmunka becsülettel teljesítettük kell ezt a feladatot, párhuzamosan a többi építkezési feladattal. Olcsóbbá kell tennünk az építkezést és meg kell javítani munkájuk minőségét.

Országunk a kultúra fejlesztésének új sikereivel köszönti az Októberi Forradalom 38. évfordulóját. Növekedtek az iskolahálózat, valamint a középiskolások és a főiskolai hallgatók száma. Virágzik a szovjetország művészete és irodalma s éppen ebben tükröződik a legragyogóbban a nép kulturális színvonalának általános emelkedése.

Új, hatodik ötéves tervünk készítésén állunk. Az állam feladatai a gazdasági vezetés terén egyre inkább növekednek. Ezért az államapparátus munkájának meg kell javulnia.

Az államapparátus megújításának egyik legfontosabb eszköze az állandó, megbontatlan kapcsolat a néppel, a dolgozók legszélesebb tömegeivel, azoknak részvétele az állam vezetésében. Fontos szerepük van — és még nagyobb kell hogy legyen — a tekintetben a szakszervezeteknek, az építő munkában fontos helyet betöltő nőeknek, dicső és ifjúságunknak, amely nem ismert hazánkban a kapitalizmust, de jól tudja, hogyan lehet sikeresen építeni a szocializmust.

Meg kell javítanunk és meg kell erősítenünk államunkat, hogy sikeresen teljesíthessük mind belső, mind külső vonatkozású feladatainkat. Államunk gyakorlatát és tapasztalatát felhasználjuk a népi demokratikus országok. Fejlődnek gazdasági kapcsolataink, növekszik árukeresék ezekkel az országokkal.

Kapcsolataink a kölcsönös elvtársi segítségnek s a gazdaság-fejlesztési tervek egybehangolásának új elvein épülnek fel, a népek szuverenitásának és jogegyenlőségének kölcsönös tiszteltetésére alapul.

Meg kell javítanunk a nemzetgazdaságfejlesztési tervek egybehangolását rendszerrel és gyakorlati. Ez rendkívül fontos a szocialista tábor országainak a kapitalista tábor országaival való verseny szempontjából. Nemcsak a Szovjetunió, hanem az összes népi demokratikus országok is szilárdan haladnak előre az új, erőteljes gazdasági fellendülés útján. Létrejön és erősödik az új szocialista világgazdasági rendszer.

Meg vagyunk győződve róla, hogy a két rendszer versenyében a győzelem a haladóbb rendszeré, a szocialista gazdaság rendszeré lesz. Bizonyosak vagyunk benne, hogy a szocializmus építésének lenini tervét a szocialista tábor összes országai teljesíteni fogják. (Hosszas taps.)

III.

Népgazdaságunk fejlődésének eredményei ragyogóan bizonyítják a szocialista rendszer óriási fölényét a kapitalista rendszer fölött. A két rendszer gazdasági fejlődése homlokgyesíten ellenkező szám adatokat mutat.

Az 1929. évi színvonalat 100-nak véve, a kapitalista világ ipari termelésének mutatószáma 1954-ben 176-ot, a Szovjetunió ipari termeléséé pedig 1929-hez viszonyítva 1954-ben 1.785-öt ért el, vagyis közel 18-szorosára növekedett.

A Szovjetunió ipari termelése növekedésének átlagos évi üteme ezekben az években ötszörösen felülmulta a főke világgazdaság átlagos évi növekedésének ütemét, noha tudott dolog, hogy ebből a 38 évből nálunk alig 20 esztendő alatt ment végbe az a növekedés, mivel 18 év a reánk erőszakolt háborúkkal és az azokat követő újépítkezést telt el. Tudjuk, hogy az ipari össztermelés tekintetében egyelőre második helyen állunk a világban — az Egyesült Államok mögött — s hogy sok tekintetben elmaradunk az Egyesült Államok mögött, de meggyőződésünk,

hogy fejlődésünk üteme és a hibák megszüntetése alapján végrehajtott Lenin parancsát, hogy gazdasági téren is, vagyis az egy emberre eső termelés terén is utolérjük s magunk mögött hagyjuk őket.

A szovjet szocialista gazdaság szakadatlanul fejlődik, természetesen, válságok és munkanélküliség nélkül. Az Egyesült Államoknak gazdaság, erős ipara van, de a főke gazdaság megszakításokkal fejlődik és válságokba megy át.

A főke rendszer az elmúlt 38 év alatt három világválságban ment át: az 1920—21, az 1929—1933 és az 1937—1938 közötti válságokban. A második világháború után 1948—1949 és 1953—1954 közötti mutatókat válságjelenségek az Egyesült Államok gazdaságában. Igaz, hogy ezek a válságjelenségek nem nőttek át világválságba, de még ma sincs okunk valamilyen egyensúlyi komolyabb helyreállításról beszélni.

A főke országok ipari termelésének növekedése a második világháború után elsősorban olyan tényezővel magyarázható, mint a gazdasági élet békés időkben példátlanul álló militarizálása és a fegyverkezési hajszák. A közvetlen katonai kiadások teljes összege az északatlanti tömb (NATO) országában az 1949-es 18.5 milliárd dollárról 1953-ban 65 milliárd dollárra emelkedett, míg a második világháború előtt ugyanezek az országok csupán 3,4 milliárd dollárt költöttek fegyverkezésre, vagyis huszszor kevesebbet, mint 1953-ban.

Mindezek az intézkedések nem óvják meg a főke országokat a válságtól, hanem éppen ellenkezőleg, elmélyítik azt és kielekzik a főke világ valamennyi ellentmondását, elsősorban az osztályellentéteket. Nem véletlen, hogy a második világháború után sokkal magasabb szintet ért el a sztrájkmozgalom, mint a háború előtti években.

Az USA-ban például az 1945—1954 közötti időszakban 43.700 sztrájk volt, amelyben 27 millió 300 ezer ember vett részt. E sztrájkok folyamán 445 millió munkanap vesztett kárba. Az 1930—1939-es időszakban viszont 20 ezer sztrájk volt, amelyben 9 millió ember vett részt és 142 millió munkanap vesztett kárba. A sztrájkmozgalom növekedett Angliában, Franciaországban, Nyugat-Németországban, Olaszországban és más országokban is.

1954 végén az Egyesült Államokban 3 millió 230 ezer hivatalosan nyilvántartott teljes munkanélküli volt. A szakszervezetek adatai viszont több mint öt millióról beszélnek, nem számítva azt a 13,4 millió embert, akik csökkentett munkahétet dolgoznak.

Az élet megmutatta, hogy semmiféle gyógyír nem változtatja meg a kapitalizmus fejlődési törvényeit, nem küszöbölheti ki a kapitalizmust egy újabb, mind élesebbé váló ellentmondásokról, különösen az imperialista szakaszban.

Ezért az imperializmus legreakciósabb és legmegátalkodottabb körei a nemzetközi helyzet súlyosbítása útján, katonai kalandok útján keresik a „kiutat”.

Eppen ezek a körök befolyásolták és befolyásolják ma is, ilyen vagy olyan módon a nyugati kapitalista hatalmak politikáját. Eppen ennek nyomán jött létre az 1953—1954. években végösségi feszült és veszélyekkel teli nemzetközi helyzet.

Elegendő a két évek csupán néhány eseményét megemlítenünk: a párisi egyezmények, amelyek előírnyozták Nyugat-Németország újrafegyverzését és az agresszív északatlanti tömbbe való bevonását; az agresszív SEATO-csoportosulás megalakítása Délkelet-Ázsiában; a török—pakisztáni katonai tömb, amely most öt ország tömbjévé alakult át, magában foglalva Iránt, Irakot és bármilyen különösként látszik is ez... Angliát; a katonai egyezmények az USA és Dél-Korea között s az USA és Csang Kaj-sek között, amely a Kínai Népköztársasághoz tartozó Tajvan szigetén bujk meg az amerikai hadiflotta mögött; végül Japán újrafegyverzésének meggyorsítására, az USA és Japán között létrejött egyezmény.

A békéért és a különböző társadalmi, politikai rendszerek együttéléséért küzdő politikájához híven, a Szovjetunió és vele együtt a nagy Kínai Népköztársaság, Lengyelország, Csehszlovákia, Magyarország, Románia, Bulgária, a Német Demokratikus Köztársaság, Albánia, a Mongol Népköztársaság, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság és a Vietnami Demokratikus Köztársaság harca a két ellen a békét veszélyeztető jelenségek ellen.

Egymás után egész sor intézkedés történt a nemzetközi feszültség enyhítésére. Ma már mindenki elismeri, hogy ily módon jelentős eredményekre jutottunk. A koreai hadműveletek megszüntetése és az indokinali háború befejezése az első fontos lépéseket jelentette ebben az irányban.

Emlékezzünk a Szovjetunió kormányának és a népi demokratikus

országok kormányainak csupán a legutóbbi év folyamán tett legfontosabb intézkedéseire:

A szovjet kormány 1955 május 10-i történelmi jelentőségű javaslatát a fegyverzet csökkentése, az atomfegyver eltávolítása és egy újabb háború veszélyének elhárítása ügyében;

A Szovjetunió és a népi Jugoszlávia közötti baráti és testvéri kapcsolatok helyreállítása és sikeres továbbfejlesztése minden vonatkozásban — politikai, gazdasági és kulturális téren. Ennek nemcsak a Szovjetunió és Jugoszlávia közötti kapcsolatok szempontjából van nagy fontossága, hanem a béke, a demokrácia és a szocializmus ügyének erősödése szempontjából is;

az osztrák államszerződés megkötése;

Dzsawaharlal Nehrunak, India miniszterelnökének látogatása a Szovjetunióban és a Szovjetunió és az Indiai Köztársaság baráti kapcsolatainak megerősítése;

U Nu-nak, Burma miniszterelnökének látogatása a Szovjetunióban és a Szovjetunió és Burma közötti jövőszony további erősítése;

A Szovjetunió és a Német Demokratikus Köztársaság — e két önálló és baráti állam között létrejött egyezmény kapcsolataik fejlesztésére. A Szovjetunió és a Német Szövetségi Köztársaság közötti diplomáciai kapcsolatok helyreállítása;

A Szovjetunió és Finnország barátsági, együttműködési és kölcsönös segélynyújtási egyezményének 20 évvel való meghosszabbítása; a szovjet csapatok visszavonása Port-Arthur haditengerészeti támaszpont területéről, valamint a Pórkala-Udd-i szovjet haditengerészeti támaszpont felszámolása.

Ezek nem csupán megszokott diplomáciai akciók, hanem a szovjet kormány, lenini pártunknak és Központi Bizottságának valóban fontos akciói a békeharcban. (Viharos taps.)

A széles néptömegek — nemcsak a mi országunkban, hanem messze határainkon túl is — mindenben helyeslik ezt a politikát, amely a Nagy Októberi Szocialista Forradalom politikájának a folytatása.

Mi mindent megtettünk és mindent meg fogunk tenni a béke érdekében, természetesen nem gyengésgből, ahogyan azt az imperializmus trükkjeivel szeretné, hanem mert tudatában vagyunk növekvő képességeinknek és erőnknek. Nem tanácsoljuk senkinek, hogy próbára tegye erőnket, főleg azoknak nem, akik már egyszer megismerkedtek vele.

Meg vagyunk győződve — ma jobban, mint valaha — a Szovjetunió és a béke, a demokrácia és a szocializmus egész táborának egyre növekvő megingathatatlanságáról. (Taps.)

Ma elmondhatjuk, hogy a béke erői megnöttek. A döntő erő a népek ereje, a népek pedig — beleértve a kapitalista országok népeit is — nem akarnak elpusztulni, vagy szenvedni a militaristák érdekeiért. Ez az oka annak, hogy a burzsoázia legjobbanabbul gondolkodó része megérezve, hogy politikájuk egyre nagyobb ellenszegülést vált ki a népek körében, beleegyezett a nemzetközi feszültség enyhítésébe.

Ha a nyugati hatalmak az utóbbi időkhöz nem is vittek véghez különösen komoly dolgokat a nemzetközi feszültség enyhítéséért, ma megelégedéssel írhatjuk az Ervesill Államok, Nagybritannia és Franciaország javára hathatós, pozitív részvételüket, a Szovjetunióval együtt, a négy kormányfő idén júliusban, Genfben megtartott értekezletén. Hazafias kötelességünknek tartjuk hangsúlyozni, hogy szovjet küldöttségünk a béke ügyének szempontjából különösen jelentős szerepet töltött be a genfi értekezleten, becsülettel hajtva végre népünkől kapott megbízatását. (Hosszas taps.)

A négy hatalom kormányfőinek genfi értekezlete az egész nemzetközi élet nagy és fontos eseménye volt. Minden békeszerető ember megelégedéssel fogadta ezt az értekezletet.

De míg a Szovjetunió a genfi értekezlet után tetteiben valósította meg Genf szellemét — példaként megemlíthetjük hadseregünknek 640 ezer fővel való csökkentésére hozott nagyjelentőségű intézkedését — a genfi értekezlet többi résztvevői nemcsak hogy nem tettek jelentős lépéseket, hanem eltávolodtak Genf szellemétől.

Mi mindig úgy véltük és ma is úgy véljük, hogy bár a genfi értekezlet után kedvezőbb légkör alakult ki a békeharc számára, ez mégsem jelenti a nyugodt lét olyan fo-

ká, amelyen a béke ellenségei né zavarhatnák meg a népek békés életét.

A nemzetközi közvélemény jelenleg a négy hatalom külügyminisztereinek genfi értekezletére összpontosítja figyelmét. A szovjet kormány a négy miniszter genfi értekezletének fontos problémájaként tartja számon az európai kollektív biztonság kérdését.

Az európai népek jogosan tartanak ki amellett, hogy foganatosítsanak végre reális intézkedéseket valamennyi európai állam biztonságának megővése érdekében, elsősorban azon államok érdekében, amelyek a hitlerista invázió áldozatai voltak. A szovjet javaslatok éppen ezt a célt szolgálják.

Hogyan válaszoltak azonban ezekre a javaslatokra a három nyugati hatalom képviselői? Bármilyen furcsán hangzik is, azt javasolták, hogy mindent a német militarizmusnak egész Németországban való helyreállításával és az egyesített, remilitarizált Németországnak a Szovjetunió és a népi demokratikus országok ellen irányuló északatlanti tömbbe való bevonásával kell elkezdeni. A szovjet kormány visszautasította és a jövőben is visszautasítja az ilyen javaslatokat.

Az egész szovjet nép egységesen támogatja kormányát és kijelenti: mi és Európa más népei nem azontottuk vértünk a Nagy Honvéti Háborúban és nem azért zúztuk szét a német imperializmust, hogy valamennyi nép szerencsétlenségére, beleértve a német népet is, most saját kezünkkel segítségül talpraállni. (Hosszas taps.)

Mi Németországnak, mint békeszerető és demokratikus országnak az egysége helyreállítása mellett szállunk szikrá. Ez a szovjet kormány szilárd álláspontja és ettől az állásponttól egy jótányt sem térünk el.

Mi beleegyeztünk, hogy összekapcsoljuk a két kérdés tárgyalását, de az összekapcsolás nem azt jelenti, hogy a fontosabb kérdést, az európai biztonság kérdését alárendeljük a német kérdésnek, ahogyan azt a genfi értekezleten a három nyugati hatalom képviselői akarják.

A genfi értekezlettel kapcsolatban kiadott nyilatkozatában a Német Demokratikus Köztársaság kormánya kifejtette a véleményét és javaslatait a német kérdés megoldásának módjaitra vonatkozóan. A szovjet kormány támogatja ezt a programot. (Taps.)

A fegyverzet csökkentése s az atomfegyver eltávolítása — ez ma a béke megszilárdításáért harcoló népek egyik legnyilvánvalóbb kívánsága. A Szovjetunió javaslatát ismeretese. Az Egyesült Államok megbízottai azt akarják, hogy az egész kérdés a fegyverzet ellenőrzésére korlátozódjék.

De mi a leszerelés fölötti ellenőrzés, nem pedig a folytonos fegyverkezés ellenőrzése mellett vagyunk. Nem mondhatunk le a fegyverkezési hajszák megszüntetésére és az atomfegyver eltávolítására vonatkozó javaslatainkról.

A népek nem szavakat, hanem tetteket várnak, nem nyilatkozatokat a leszerelésről, hanem valóságos leszerelést és az atomfegyver eltávolítását. Meggyőződésünk, hogy a leszerelésért folyó harcunkban a világ minden népe tevékenyen támogatni fog. Nem csak Európa népei fognak támogatni ebben, hanem Ázsia és Afrika népei is, amelyek egyre nagyobb szerepet töltenek be a világpolitikában. (Taps.)

Az Októberi Forradalom és a második világháborúban kivívott győzelem történelmi szerepet töltött be a keleti gyarmati országok és függő országok nemzeti felszabadító mozgalmainak kifejlesztésében.

A második világháború után sok ázsiai és afrikai ország első ízben vitta ki függetlenségét. A 29 ázsiai és afrikai ország bandung értekezlete jelentős szerepet töltött be a világban megszilárdításáért folyó harcban. A Szovjetunió és a pártunk mindig a népek mellett állt a szabadságukért és függetlenségükért vívott küzdelemben, erkölcsi-politikai támogatást nyújtott és fog nyújtani ezentul is nekik.

Meg vagyunk győződve arról, hogy N. A. Bulgarián és N. Sz. Hruscsov elvtársak külsőben álló utazása a nagy Indiába, Burmába és Afganisztánba, hozzájárul majd ahhoz, hogy tovább erősítse a Szovjetunió népeinek barátságát az indiai, burmai és afganisztáni népekkel, az egész Kelet népeivel. (Hosszas taps.)

(Folytatás a 3-ik oldalán)

Miron Constantinescu elvtárs beszéde

(Folytatás az 1-ső oldalról)

A szónok a továbbiakban rámutatott arra, hogy noha a munka termelékenysége az iparban 1955-ben — 1950-hez viszonyítva — több mint 40 százalékkal növekedett, ez a növekedés még mindig nem kielégítő. Az állami tervek alapvető feladatának teljesítése: az ország szocialista iparosítása, nagy lendülettel ment végbe az államosítás óta eltelt hét év alatt; mégis az ipari termelésben még vannak elmaradások és szűk keresztmetszetek a termelési-ciklusok gyártó 1. szektorban — az acél-, cement-, cellulóze- és papírgyártásban, — valamint a közszükségleti cikkek gyártó II. szektorban — a fonódákban és a kikészítő üzemekben. Noha az öt éves terv folyamán technikai szempontból nagyot haladtunk, műszaki színvonalunk tekintetében világviszonylatban komoly lemaradás észlelhető, amelynek felszámolása második öt éves tervünk fő feladata lesz.

A mezőgazdaságban az öt éves tervben 1955-re előírt kenyérgabona- és kukoricatermelést együttesen elérhetetlen túlságosan, több mint 11 millió tonna gabonát termeltünk. Kivétlesen bőséges termés takarítottunk be kukoricából.

A mezőgazdaság szocialista szektora ebben az évben is tovább erősödött és jelenleg az ország szántóterületének több mint egynegyedére terjed ki. A dolgozó parasztság, amely fokozatosan meggyőződik a kollektív földművelés fölényéről, eddig 5735 kollektív gazdaságot és mezőgazdasági társulást alakított, valamint 2765 termelői csoportot ipari növények termesztésére.

A szónok a továbbiakban az állattenyésztés terén elért sikereket méltatta. A sertésállomány túlszádja az öt éves tervben előírt színvonalat.

Az áruforgalom terén 1955 az első év, amikor a kereskedelem egyenrendszere nélkül, a szabad forgalom útján bonyolódik le, a lakosság ellátása pedig egyre kielégítőbb.

Egyes külföldi rádióállomások, amelyek megkísérik lekicsinyíteni népünk nagy vívmányait, azt állítják hazug adásokban, hogy országunkban nagy a hiány élelmiszerekben és közszükségleti cikkekben, s hogy az üzletekben és a piacokon — mind Bukarestben, mind pedig az ország más városában — üresen állnak a polcok és az elárusító ártárlak. Városi és falusi üzleteinkben és piacainkon azonban bárki meggyőződhet arról, mennyire hazugok és nevelésgesek ezek az állítások. Népünknek van egy közmondása: „a kutya ugat, a karaván halad.” Valóban, ezeknek a rádióállomásoknak a kutyaugatása legfeljebb csak nevetést válthat ki.

Az öt éves terv alatt évről évre növekedett az áruforgalom. A szocialista kereskedelem forralomhozott áruk volumene az összvolument 80 százalékat teszi ki. Több élelmiszeripari és könnyűipari áru minősége megjavult. Kereskedelmi árutárlataink és készleteink nagyobbak, mint a tavalyi év végén. Igaz, még vannak hiányosságok. A szocialista kereskedelemnek fokozott követelményeket kell támasztania az iparral szemben, az iparnak pedig erőfeszítést kell tennie az áruk minőségének és választékának megjavításáért, a termelési költségek csökkentéséért, egy szóval a jobb és olcsóbb árutermelésért.

A falusi fogyasztási szövetkezetek hálójában az idén 7 milliárd lej értékű ipari áru került eladásra. A szövetkezetek is több árut vásároltak fel a mezőgazdasági termeléstől — noha a szövetkezetek tevékenységének ez a része még elmaradt, a népgazdaság követelményeihez és a dolgozó parasztság növekvő áruellátási lehetőségeihez képest.

A párt és a kormány nagy figyelmet fordít a dolgozóknak szánt lakások építésére is. Az állam ebben az évben csupán Bukarestben több mint 1500 lakást épít azoknak a lakásoknak kívül, amelyeket a dolgozók a maguk anyagi eszközeiből és állami hitelek segítségével építettek. Mindezek ellenére, a lakásépítkezés üteme elmarad a dolgozók igényei mögött; az építkezési iparnak még nem sikerült rövid idő alatt jelentős számú lakásokat építenie.

A lakáskérdéssel kapcsolatban azonban említésre méltó az, hogy míg 1938-ban egy munkás, vagy egy tisztviselő fizetésének mintegy 30–40 százaléka fordult lakbérre, ma a lakbér a dolgozók havi keresetének legfeljebb 5 százalékát teszi

ki. Az első öt éves terv folyamán állandóan növekedtek az oktatási, kulturális, üdülési és sportcélú fordított összegek.

Ezek az összegek beleszámlálódtak a munkások és tisztviselők reálbéreibe, amely az utóbbi 5 év folyamán 25 százalékkal emelkedett.

Számottevően növekedett a dolgozó parasztság jövedelme is, még pedig főként az államnak való fokozott eladások és az állami gazdasági szervezetekkel való szerződéses kapcsolatok kibővítése útján.

A Román Népköztársaság külkereskedelme 190 százalékkal növekedett 1950-hez viszonyítva.

Mindezek eredményeként a Román Népköztársaság nemzeti jövedelme 1938-hoz viszonyítva, kétszeresére növekedett. Az előző ezután elemzte a nemzeti jövedelem strukturáját tekintetében végben jelentős változásokat, rámutatva arra, hogy a nemzeti jövedelem elosztása és újraelosztása csaknem teljes egészében a nép érdekeinek megfelelően történik; a nemzeti jövedelemnek több mint 70 százaléka a szocialista szektortól ered. Ez világosan bizonyítja, hogy ez a szektor döntő helyet foglal el a népgazdaságban. Az iparból eredő rész csaknem felét teszi ki nemzeti jövedelmünknek és mind viszonylag, mind pedig abszolút értelemben véve is növekedett az ugyancsak megnövekedett mezőgazdasági jövedelméhez képest.

Országunk és más népi demokratikus országok tapasztalatai egyaránt azt mutatják, hogy a szocializmus építésének — ami lényegében véve ugyanazon az úton halad minden népi demokratikus országban — mindenütt meg vannak a maga sajátosságai, ami a szocialista átalakulás formáit, módszereit és ütemét illeti.

Gazdasági politikájának kidolgozásában, — aminek célja a szocializmus győzelmének biztosítása az egész népgazdaságban — a párt az objektív gazdasági törvények határait ismeretéből, annak a módján a tanulmányozásából indul ki, ahogyan ezek a törvények hatnak, harcolnak egymással és kölcsönösen befolyásolják egymást a kapitalizmusról a szocializmusra való átmenet korszakának minden konkrét szakaszában.

Pártunk gazdasági politikája — a Lenin által kidolgozott új gazdasági politika elveit követve, a szocialista iparosítással, a mezőgazdaság szocialista átalakításával, a kisüzemi melésnek a szocializmus útjára való fokozatos bevonásával, a piac, a kereskedelem, a pénzforgalom felhasználásával a szocializmus építésére. E politika lényege a munkások és a dolgozó parasztság politikai és gazdasági szövetsége, a munkások és a paraszttömegek, amely támogatja a paraszttömegeket a szocialista építésben a kapitalista maradványok korlátozásában és fokozatos kiküszöbölésében.

A népi demokratikus rendszer évenként nagy lépéssel haladtunk előre a tudományos, irodalmi és a művészeti oktatás fejlesztésében is. A kultúra kincsei ma már hozzáférhetők a legszegényebb néptömegek számára. Országunk gazdasági és kulturális fejlődésének feladatai azonban megkövetelik oktatási rendszerünk fokozatos és sokoldalú megújítását. Különleges jelentőséggel bír a tanulmányi és a termelési feladatok irányításában az RMP KV és a Minisztertanács határozata a szakmai és műszaki oktatás kérdésében, amely közelebb hozza ezt az oktatást a gyakorlathoz.

Ezután Miron Constantinescu elvtárs arról az eredmények munkáról beszélt, amelyet az RNK Akadémiájának, számos kutatóintézetének és a minisztériumok mellett működő intézményeknek a keretében a tudomány nagyobb és fiatalabb művelői egyaránt kifejtettek. Majd rámutatott arra, hogy a párt és a kormány nagy figyelmet fordít a tudományra és azt minden téren hathatós anyagi és ideológiai támogatásban részesíti. A román állam hálózata értelmében, a Szovjetunió segítségével atommagyarával, ciklotronnal és más berendezésekkel ellátott atomkutató központ létesül a Román Népköztársaságban. Az a követelmény, hogy a tudomány művelői eljuttassák a következtetéseiket a gyakorlatba, a dialektikus materializmust — az egyetlen tudományos világnézetet — s hogy ezáltal tudatlanul küzdjenek az idealista fel fogás minden nyílt, vagy rejtett formájának befolyása ellen. továbbá

az alkotó eszmecsere — mind az a tudomány további felvirágzásának és a gyakorlati való összekapcsolásának elengedhetetlenül szükséges feltétele.

Teljes kibontakozásban levő, tartalomban szocialista, formájában nemzeti irodalmunk és művészetünk, amely újraértékeli egész haladó szellemi kulturális örökségünket, nagy jelentőségű, aktív tényező a pártnak és a népek az új élet megteremtéséért vívott harcában.

Népünk örömmel fogadja az irodalomban és művészetben elért sikereket és figyelemmel kíséri az irodalom és a művészet fejlődését a szocialista realizmus útján, egyre magasabb igényeket támasztva az alkotó művészekkel szemben.

A lényeges és időszerű kérdések megkerülése, ezeknek objektív, apolitikus felvetése, a laposság és a művészi igénytelenség — mindez idegen a szocialista-realista művésztől, lerontja a műalkotás értékét s csökkentti társadalmi nevelő szerepét. Igaz, a nép megnövekedett igényeinek megfelelő műveket csak olyan írók és művészek alkothatnak, akiknek az öntudatát és alkotását mélyen áthatja a pártosság szelleme s akik teljesességgel elsajátítják a munkások és a paraszttömegek pártjának eszméit.

Elvtársak!

Népünknek a teljes kibontakozásban levő népi demokratikus forradalom útján kivívott történelmi jelentőségű sikereit az tette lehetővé, hogy a nép élén a Román Munkáspárt vezette munkások és a paraszttömegek álljanak.

Az elért sikerek tartósságát és további sikerek kivívását biztosítja az a tény, hogy pártunknak Marx-Engels-Lenin-Sztálin tanai, a dicsőséges SzKP példája és tapasztalatai vezérlik. A Szovjetunió Kommunista Pártja mindig megalkuvás nélkül védelmezte a marx-lenini tudomány tisztaságát s azt alkotó módon fejlesztette és alkalmazta.

A munkások és a paraszttömegek egyetlen párt Románia történelmében, amely a társadalmi fejlődés objektív törvényeinek megismerésére és a dolgozó nép érdekében való alkalmazására alapozta és alapozza politikáját; az egyetlen párt, amely képes arra, hogy megszervezze és sikerrel vezesse a tömegeket a társadalmi szocialista átalakításáért vívott harcban, az ezen átalakulásoknak ellenszempülő társadalmi erők ellen.

A párt vezetésével létrejött a munkások és a dolgozó parasztság szövetsége, ez a hatalmas társadalmi erő, amelynek sikerült elzúlna a földesurakat és kapitalistákat a hatalomról, sikerült megteremtene a népi hatalmat, a munkások és a paraszttömegek között.

Országunk a nemzetközi töké felgyarmatából független, szuverén állam lett, olyan országgá, amelynek lendületesen fejlődő szocialista gazdasága van. Jogfosztott, kizsákmányolt népből sorsát önállóan intéző, új, szocialista életet építő szabad néppé lettünk.

Munkások és a paraszttömegek, az ország vezető osztálya, lendületesen végzi munkáját és a szocialista versenyben mind újabb és újabb eredményeket ér el november 7. tiszteletére és a második pártkongresszus köszöntésére. Szorgalmas és derék dolgozó parasztságunk, amely mind több mezőgazdasági terméket és élelmiszert ad az országnak, becsülettel teljesíti kötelességeit az állam iránt és újabb sikereket ér el a szocialista építés frontján.

Pártunk és kormányunk elvszerűen érvényesíti a marx-lenini nemzetiségi politikát. A nemzeti kisebbségek a román néppel azonos jogokat élveznek. A népi hatalom évenként erősödött a román, magyar, szerb, német, zsidó és más dolgozók testvéri kapcsolatai. Valamennyien vállaltva harcolnak a szocializmus építéséért, közös hazájuk — a Román Népköztársaság — felvirágztatásáért.

A szakszervezetek, az IMSZ és a többi tömegszervezetek hatalmas támaszai a pártnak a gazdasági élet irányításában, a dolgozók mozgósításában és kommunista nevelésében.

A párt vezető szerepe a szocialista állam, gazdaság és kultúra felépítésének óriási művében történelmi folyamat eredménye, amelynek során a tömegek saját tapasztalatuk alapján meggyőződtek arról, hogy pártunk szavai és cselekedetei között nincs különbség, hogy a párt tevékenységének legfőbb törvénye a nép

érdekeinek hűséges szolgálata. Az RMP KV legutóbbi plenáris ülése bőséges intézkedési révén megerősítette a párt vezető szerepét, magasabb színvonalra emelte a párttevékenységet, az állam, a szakszervezetek, a társadalmi élet párt általi vezetését.

A párt megerősödése és vezető szerepének növekedése révén államunk is megszilárdul, minthogy a népi demokratikus állam ereje — amint Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs mondotta — abban áll, hogy politikáját a munkások és a paraszttömegek vezetik.

A párt vonalának és a pártvezető munkamódszereknek szilárd alkalmazása a néptanácsok és az államgépezet munkájában — a bürokrácia kiküszöbölésére, operatívításra, a tömegkapcsolatok kiszélesítésére, az állami tevékenység javulására vezet.

Népi demokratikus államunk megerősödése azt jelenti, hogy nagyobb mértékben járulhat hozzá a demokrácia és a szocializmus táborának megszilárdításához és ezáltal a béke fenntartásához és megvédéséhez folyó harchoz.

Az RNK kormánya teljes összhangban a párt irányvonalával, a nép akaratát kifejezésre juttatva, következetesen a béke megőrzésére, az összes országokkal való együttműködésre irányuló külpolitikát folytat. Ez az együttműködés az állami függetlenség és a nemzeti szuverenitás kölcsönös tiszteletben tartásának elvén alapszik. Románia szüntelenül erősíti baráti kapcsolatát a nagy Szovjetunióval, a népi Kínával és a többi népi demokratikus állammal. Kormányunk állandóan élénkíti kereskedelmi és kulturális kapcsolatát minden országgal és kész megfelelő intézkedéseket tenni a kapcsolatok megjavítása és kifejezése érdekében.

Közismert a tömegek döntő szerepe a történelem alakításában. Ott azonban, ahol — mint hazánkban is — a tömegek tudatosan építik a történelmet, szerepük végtelenül megnő és alkotásai olyan szilárdak, mint a gránit. Ezt az igazságot meg kell érteniük még azoknak is, akik azt képzik, hogy a történelem visszafelé fordítható. A történelem folyását nem lehet visszafordítani!

A román népek törvényes joga, hogy elfoglalja az ENSZ-ben az őt illető helyet, hiszen részt vett a hitlerizmus leverésében és tevékenyen hozzájárul az európai béke megőrzéséhez.

Végül hangsúlyozva, hogy népünk szorosan a párt és a kormány köré tömörülve halad előre a Nagy Októberi Szocialista Forradalom megnyitotta napfényes úton, Miron Constantinescu elvtárs ezeket mondta: Népünk mélyeséges hálával fordul a dicsőséges SzKP, a szovjet kormány s a kommunizmus sokmillió építője felé. A román nép sohasem fogja elfelejteni, hogy a Szovjetunió segítségével vívta ki szabadságát. Mindannyian lépten-nyomon tapasztaljuk a testvéri szovjet népek tiszta szívű nyújtott hatalmas segítségének eredményeit.

Dolgozónk jól tudják, hogy a szocializmus nagy országához fűződő rendíthetetlen barátságunk ápolásához és további megszilárdításához biztosítjuk nemzeti függetlenségünket, előrehaladásunkat a szocializmus felé.

A szovjet állam 38 évi fennállása alatt kivívta az egész haladó emberiség szeretetét. A Szovjetunió intézkedései a nemzetközi fűszeltség enyhítése érdekében még inkább növelték a népek rokonszenvét a Szovjetunió iránt.

Egyre ragyogóbb a Nagy Október fénye, mind jobban megvilágítja az emberiség előtt a béke és a haladás felé vezető utat.

Eljen a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 38. évfordulója!

Eljen a Szovjetunió Kommunista Pártja és annak Központi Bizottságának!

Eljen a Szovjetunió, a világ béke bástyájára!

Eljen a Szovjetunió és a Román Népköztársaság rendíthetetlen barátsága és testvéri együttműködése!

Eljen és váljék egyre virágzóbbá, egyre hatalmasabbá és műveltebbé drága hazánk — a Román Népköztársaság!

(Miron Constantinescu elvtárs beszédét újra, meg újra hatalmas taps szakította meg.)

L. M. Kaganovics elvtárs jelentése

(Folytatás a 2-ik oldalról)

A nemzetközi kapcsolatok fejlődése 1955-ben teljes mértékben igazolta, hogy a Szovjetunió helyes irányvonalat követ, amikor az államok közötti nézeteltéréseknek tárgyalások útján való elintézését tartja szem előtt. (Taps).

A jelen pillanatban minden lehetőség megvan arra, hogy a „hidegháború” megszűnjön és békés, szilárd és tartós kapcsolatok jöjjenek létre. Ehhez mindjobban vissza kell szorítani a reakciós imperialista erőket és a kormányoknak gyakorlatilag kell biztosítani a békét népeik számára.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 38. évfordulójának megünneplésével kapcsolatban arra a végkövetkeztetésre jutunk, hogy komoly sikereket értünk el a békeért és a két társadalmi rend együttlétezéséért vívott harcban. Nő a békeharcot megelőző erőfeszítések és a békeegysége a békeharcban.

Ennek ellenére, mindazok, akik szívükön viselik a népek békéjét és barátságát, tudják, hogy nem szabad hirtelen elhárítani a ringatniok magukat, tudják, hogy a békeharcot éberségre van szükség, hogy le kell leplezniük az agresszív politikát, meg kell erősíteni a békefrontot.

Az egész világ népei és dolgozói biztosan lehetnek afelől, hogy az Októberi Forradalom szülte szovjet állam mindig megbízható támasza volt az összes népek békéjének, barátságának és testvériségének és az is marad. (Hosszas, viharos taps).

IV.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom világviszonylatban hatalmas csúcspontig emelte hazánkat. Az egész világ szemében ez a forradalom emelte fel és változtatta hazánkat forradalmi vezetőerővé, világító fátylvá, amely megvilágítja az emberiség útját az elnyomatástól, leigázástól és kizsákmányolástól mentes, új társadalom megteremtése felé.

Az Októberi Forradalomnak éppen ezért volt és van olyan óriási nemzetközi jelentősége. Az Októberi Forradalom egyre döntőbb befolyást gyakorolt és gyakorol a világgesemények menetére, az emberiség és mindenekelőtt a munkások és a paraszttömegek sorsának alakulására. Ma már világossá vált az egyszerű emberek százmilliói teljes mértékben felismerik az Októberi Forradalom nagy és magas szociális történelmi jelentőségét.

A hazaszerető szovjet emberek mindig proletárinternacionálisak is voltak és azok lesznek a jövőben is s ezért soha senki sem lesz képes szétszakítani azokat a szoros kapcsolatokat, amelyek a szovjet népeket a világ többi országainak széles néptömegeihez és munkásokhoz kötik. (Taps).

Ez természetesen nem azt jelenti, hogy államunk, amely az Októberi Forradalomban született meg, beleavatkozik más államok belügyeibe. Az ilyenfajta kóhalmányok terjesztőinek tudniuk kellene, hogy nagy tanítónk, Lenin a következőket mondta a „forradalom exportjáról”: „Persze, vannak emberek, akik azt hiszik, hogy egy külföldi országban parancsszóra megszülethetik a forradalom... ezek az emberek vagy hibbantak, vagy holmi provokátorok!”

Lenin leplezte azokat, akik „baloldali” álláspontjukat hangoztatva arról beszélték, hogy „forradalmi háborút” kell folytatnunk. Lenin már 1918-ban ezt írta: „az efféle „elmélet” teljes szakítás volna a marxizmussal, amely mindig tagadta a forradalmak „öszönzését”, mert a forradalmak oly mértékben fejlődnek, amily mértékben a forradalmak előidéző osztályellentétek élesednek.”

A forradalmat maga az imperializmus ösztönzi. Az osztályellentétek kiélesedése mértékében minden országban szoros egységbe tömörül a munkások és a dolgozó parasztság és saját nemzeti vezetői nevelődnek, nem pedig „exportált” vezetők — ahogyan a rágalmozók állítják — s szerveződik és megéled a harcban az osztály haladó ereje — a forradalmi párt.

A forradalmi eszmék nem ismernek határokat, vízum- és újlyenomat nélkül utazzák be a világot. (Dezultság a teremben).

Amikor Marx és Engels kiadta „A Kommunista Párt kiáltványát”, még nem volt sem rádió, sem telefon, sem repülőgép. Mindazonáltal Marx és

Engels halhatatlan eszméi eljutottak a világ minden részébe, behatoltak minden ország munkástömegeinek tudatába. Most, a XX. században tehát annál is inkább győzedelmeskedtek és győzedelmeskedni fognak Marx, Engels, Lenin, Sztálin nagy-szerű eszméi, amelyek lenyűgözték a tömegeket. (Taps).

Ha a XIX. század a kapitalizmus százada volt, akkor a XX. század a szocializmus és a kommunizmus győzelmének százada. (Viharos taps).

Eppen ezeknek az eszméknek az erejével magyarázható az, hogy 1917. októberében, amikor pártunknak mindössze 240.000 tagja volt — egy ocsép a nép tengerében —, a párt győzelmes ostromra vezette a munkások és paraszttömegeket a kapitalizmus ellen. (Taps).

Munkások és a paraszttömegek, egész népdűl jól tudja, milyen augsalmazó és szervező erőnek köszönhető az Októberi Forradalom győzelmét, valamennyi győzelmét. Tudják, hogy ez az erő a bolsevikok nagy, hősi Kommunista Pártja.

Forradalmunk tapasztalatai megmutatták, hogy az elnyomott és kizsákmányolt dolgozók évszázados harca nem vezethető győzelemre a proletariátus nélkül, nem vezethető győzelemre még akkor sem, amikor már létezett munkások és a paraszttömegek szövetsége. (Taps).

Pártunk ereje elvszerűségében rejlik, abban, hogy mindig — jón és rosszban — a munkások, a dolgozók oldalán állott, hogy tanítja őket és tanult tőlük. Pártunknak vasakarata,

a tudományos kommunizmus igaz ügyébe vetett megingathatatlan hitre, a munkások és a dolgozók iránti határtalan odaadására. Volt szükség arra, hogy megtehesse öven és egyenruhát a győzelemmel teljes dicsőségét. (Taps).

Ezért beszél pártunkról az egész szovjet nép a nagy Lenin szavait ismételve: „mi hiszünk benne, mert benne látjuk kunkorunk esztét, becsületét és lelkiismeretét”. (Taps).

Ha elgondolkozunk a dolgozó emberiség évszázados nehéz sorsán, azon, hogy mi is volt az egyszerű ember, akiről magától értetődőnek tartották, hogy „nyomorult” legyen, mert ilyennek teremtette az Isten s ilyennek is kell öröklő maradnia, ha meggyőződünk, mi volt a mi szovjet emberünk, aki művelt, civilizált ura az országnak, akit a méltóságérzet és a szeretett szocialista haza iránti büszkeség hat át, akkor egyszerűen nyilvánvalóvá válik, hogy valamenyny egyszerű ember miért szereti oly forró és tisztelt nagy Kommunista Pártunkat. (Viharos taps).

Pártunk 20. kongresszusára készül. Egész népünk felkészül a kongresszus illő fogadására. A Szovjetunió minden részén folyik az egész nép szocialista versenve a párt 20. kongresszusának tiszteletére.

A nép, a párt és a Központi Bizottság meg van győződve róla, hogy a 20. kongresszus határozatai a kommunizmus újabb, dicsőséges győzelmére lelkesítik és szervezik majd népünket.

A párt, élén bölcs és megacélozott Központi Bizottságával egységesen összeforrtva készül a kongresszusra.

A párt és a nép egysége, a szovjet nép egysége, testvéri szövetsége az összes népi demokratikus országokkal, a világ valamennyi dolgozóhoz fűződő barátsággal, — olyan eleven erő, amely nem fél semmiféle ellenségtől, széttázza a béke és a szocializmus győzelmének útjában álló összes akadályokat. (Hosszas taps).

Elvtársak!

Az Októberi Forradalom ragyogó, hatalmas kifejezése az évszázadokon át felhalmozódott gigászi népi energiának és évszázadokra sugárzóba ki erejének. És amikor minden éven visszapillantunk a harcban megtett utra, mindannyiszor újabb erőt merítünk ebből a népi energiából, az alkotásnak, a bölcsességnek ebből a mély forrásából — a jövőért, a kommunizmus újabb győzelméért vívott további küzdelemhez.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom zászlaja alatt, Marx, Engels, Lenin és Sztálin zászlaja alatt, a Kommunista Pártnak és Központi Bizottságának vezetésével győztünk és győzünk tovább, vele mentünk és megyünk tovább előre — a kommunizmus végső győzelméig! (Viharos éljenzésbe menő, hosszantartó taps. A gyűlés résztvevőinek kiáltása hallatszik: „Hurra! Eljen szeretett Kommunista Pártunk!”).

A „Vörös Lobogó” szerkesztősége és kiadóhivatala: Karl Liebknecht utca 2-4. sz. Telefon: Szerkesztőség: 30-87, 15-10, 35-00. Kiadóhivatal: 16-92. Nyomda: 20-77. Intreprinderea Poligrafică Arad. — Taxa postală plătită în numerar, conf. aprobării Nr. 53-1945.